

[Christmas Møller.]

Bevægelse som enhver anden lovlig Bevægelse have Ret til, i denne By som overalt i Landet, at udfolde sin politiske Virksomhed.

Og jeg siger til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og dermed til Offentligheden, at Det konservative Folkeparti vil klart og tydeligt staa paa dette Standpunkt; det vil ikke inden for sine Rækker taale et udæskende Skridt paa den ene eller den anden Maade. Det konservative Folkeparti vil naturligvis kræve det samme af sine, som det kræver af andre.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i denne Forbindelse har omtalt et enkelt Cirkulære, som har været udsendt af den konservative Ungdomsforenings Formand her i København, vil jeg om den Forbindelse, dette Cirkulære har haft med de frivillige Korps, sige, at jeg ikke er enig i den Maade, hvorpaa dette er udtrykt, og i, at det overhovedet er udtrykt, og at der overhovedet kunde være nogen Forbindelse over til de frivillige Korps. Jeg er af den Opfattelse, at de frivillige Korps her i Landet har vist deres upolitiske Sindelag, jeg kender Akademisk Skyttekorps og kan i saa Henseende henvise til den Række af Udtalelser, som foreligger, baade her i Rigsdagstidenden og andetsteds af det ærede Medlem Hr. Pürschel, der Gang paa Gang har tilbagevist Insinuationer af den Art.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og enkelte Venstreblade, som maaske kunde ønske at hjælpe det ærede Medlem, saaledes som vi har set det i den Artikel, som det ærede Medlem citerede, skal overhovedet ikke være i Tvivl om, hvorledes Stillingen er inden for vore Rækker. Vi skal nok holde Justits selv, som vi gjorde det ved de Møder, som andre ødelagde.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om Sprogbrugen, som den ene og den anden havde anvendt. Vi har i Dag faaet at vide, at det ærede Medlem er en stor Sysler med Historien, han begraver sig i gamle Statsregnskaber og er paa sine gamle Dage blevet lidt af en Historiker. Hvis han ikke kan klare det alene, staaer jeg til Raadighed for ham med Kraftudtryk, baade af det ærede Medlem selv og, hvis han mener, man skal lidt højere op, saa en Række af de højtærede Ministre.

Den Forhandling, som føres her, er jo Partiernes Svar paa Aabningstalen, deres Svar paa det Program — som det jo burde være —, som Statsministeren fremsatte ved Rigsdagens Aabning. Nu kan man ikke sige, at der i Aabningstalen blev spurgt om særdeles meget. Naar man tænker paa, hvor-

ledes Aabningstalen var i 1926, da den højtærede Statsminister henvendte sig til det ærede Medlem Hr. Zahle for at bede om dennes Hjælp til at lave Talen — for, som han senere sagde, det ærede Medlem Hr. Zahle var saa kyndig paa det Omraade —, saa kan man ikke tro andet, end at den højtærede Statsminister denne Gang ikke har spurgt sin Justitsminister til Raads. Thi gennemlæser man Aabningstalen og spørger, om man nu i denne faar Besked om, paa hvilke Omraader Regeringen i særlig Grad vil sætte ind, og hvorledes Regeringens hele Stilling vil være, saa tror jeg ikke, at selv den ivrigste Forsvarer af Regeringen vil nægte, at herom gives der overhovedet ingen Besked. Vi faar lidt Besked om, at vi vil faa Saneringsforslaget paa en lidt anden Maade, vi faar en Oprensning af en lang Række af Lovforslag, men hvilken Vægt, end sige hvilken afgørende Vægt Regeringen lægger paa disse, bliver der overhovedet ikke givet nogen som helst Besked om.

Det er i Virkeligheden ganske betegnende for hele Situationen, at hvis man spørger om, hvad der er det afgørende for Regeringen, om den forskelligartede Vægt, Regeringen maatte lægge paa de forskellige Forslag, ja, saa er disse rodet sammen ud i et, uden at man overhovedet kan se, hvornaar Regeringen vil komme med de paa-gældende Forslag, og hvilken Vægt den vil lægge paa dem.

Derfor er Forholdet det, at det ikke let er muligt at svare en Regering, naar den ikke stiller noget Spørgsmaal, men vi maa for vort Vedkommende, som det i øvrigt ogsaa har været Forholdet i nogle Aar, benytte Lejligheden til i korte Linier at angive, hvorledes vor Stilling er til de forskellige Spørgsmaal, som kan tænkes at komme frem, og som vi for vort Vedkommende mener maa komme frem, og hvorledes vor Syn paa Forholdene i det hele taget er.

Jeg tror da, man først bør lægge Mærke til, at Regeringen overhovedet ikke siger et eneste Ord om udenrigspolitiske eller militærpolitiske Spørgsmaal. Den overordentlige Uro, der er overalt i Verden og først og fremmest i Europa, det Sammenbrud, kan man vel have Lov til at sige, af Afrustningskonferencen, som i Virkeligheden har fundet Sted, selv om man søger at skjule det bedst muligt, alt dette afspejler sig overhovedet ikke i Regeringens Tale. Og man forstaaer i og for sig ogsaa særdeles vel, at det er vanskeligt for Regeringen at udtale sig, saaledes som den Regeringen